

rikaste föredöme, eftersom detta folk i lagstiftningsväg plägar skära kläderna efter kroppen och verkställa hvad det en gång beslutat, hvarförutan dess förhållanden på det närmaste öfverensstämma med de Svenska. Särskildt vill jag fästa uppmärksamheten derpå att besagda Norska författning bekräftar riktigheten af de yrkanden, som jag ofta hört upprepas, att arbetshus måtte upprättas i de särskilda länen. Men ehvad man än beslutar, så är ingenting förderfigare än att slappas af och stadna på halfva vägen. Med anledning häraf vågar jag vördsamligen föreslå,

att Riksdagen täcktes till Kongl. Maj:t ingå med en underdånig anhållan, att Kongl. Maj:t täcktes genom sakkunnige män låta utreda, hvilka åtgärder kunna och böra vidtagas med hänseende till den tiggande landstrykarebefolkningen, och i händelse Riksdagens medverkan erfordras, derom så fort ske kan aflåta nådig Proposition.

Stockholm den 25 Januari 1868.

L. Landgren.

N:o 40.

Af Herr Landgren, L.: angående beviljande af ett låneanslag å 156,666 R:dr 67 öre för utsträckning af jernvägen mellan Hudiksvall och sjöarne Dellen.

Att med en jernvägslinie från Hudiksvall till Ljusnan sammanbinda staden med vestra Helsingland, Herjeådalen och sydvestra Jemtland, hvilka derifrån måste hemta sina förnödenheter, har länge varit föremål för öfverläggningar inom denna landsort. Hela linien har ock af vederbörande ingenjör blifvit uppmätt och kostnadsförslag uppgjort, ehuru omständigheterna icke medgifvit och ännu icke medgifva tanken på planens utförande i sin helhet. Men redan vid 1856 års riksdag

beviljades ett låneunderstöd af Rikets Ständer för den oundgängligaste delen, nemligen jernvägen från staden till Forssa kyrka, hvarifrån genom de af Friherre Tamm byggda tvänne slussarne kommunikationsled var öppnad med Dellarne. Statslånet utgjorde 370,000 R:dr, men verkliga kostnaden utgjorde 624,000 R:dr, hvartill kom 100,000 R:dr för stationernas och upplagsplatsernas utvidgning, inköp af vändbord, lyftkranar, ångbåtsstation, kaj och magasinier.

Bruttoinkomsten af jernvägen uppgick	
år 1860 till	75,458 R:dr,
1861 "	78,401
1862 "	81,490
1863 "	101,617
1864 "	94,186.

Passagerarnes antal ökades under de fem första åren från 9,615 till 19,931.

Det visade sig emellertid genast att passageraretrafiken mötte de största svårigheter, dels emedan framläpningen genom slussarne af ångbåt och pråmar går så långsamt, att de resande lika skyndsamt genom vanlig skjuts fortskaffas från staden till sin bestämmelse; dels emedan de små båtar, som kunna passera de trånga slussarne, alldeles icke kunna befara sjöarne under häftig storm, hvarföre resande om hösten äro tvungna att söka landvägen.

För godstrafiken åter möter den olägenheten, att kanalen och Forssaån igenfrysa långt förr än Dellen, som för sitt ovanliga djup vanligen ej isbelägges förr än nyårstiden. Härtill kommer att den stora ångsåg och öfriga fabriker som befinnas vid Böleströmmen för sina betydliga tillverkningar träffas af en dubbel omkostnad, enär de först måste föras på båtar till jernvägsstationen vid Forssa kyrka för att derifrån afgå till staden. Med anledning häraf beslöt jernvägsbolaget den 28 Juni 1862 att utsträcka jernvägen till Dellstranden. Och då penningelån ej på enskild väg kunde på billiga vilkor ernås, så framställdes vid 1865 års riksdag anhållan om statslån, hvilket mötte afslag.

Då emellertid denna fråga är af den beskaffenhet, att den icke kan falla, och årets missväxt fordrar att tillfälle till arbetsförtjenst beredes åt den eljest arbetslösa befolkningen, så torde det ursäktas ortens representanter att de åter förnya sin anhållan. Meningen är denna gång att framdraga jernvägen endast till den punkt ofvanom Böleströmmen, dit ångfartygen kunna komma utan att passera slussarne. Härtill fordras enligt kostnadsförslaget 184,000 R:dr och för inrättande af station 51,000 R:dr eller tillsammans 235,000 R:dr R:mt.

Med anledning häraf vågar jag vördsamligen anhålla, det måtte, för Hudiksvalls-jernvägens utsträckning från Forssa station till den punkt ofvanom Forssån eller Böleströmmen, dit ångfartygen kunna gå ifrån Dellen, Riksdagen bevilja såsom lån två tredjedelar af kostnaden eller 156,666 R:dr 67 öre att utgå på möjligen fördelaktigaste ränte- och amorteringsvilkor.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles, dit handlingar och kartor skola öfverlemnas.

Stockholm den 25 Januari 1868.

L. Landgren.

I ofvannämnda motion instämmer vördsamligen

Edvard Frisk.

N:o 41.

Af Herr Casparsson C. E., angående beviljande af ett låneunderstöd å 500,000 R:dr årligen under 40 års tid för befrämjande af vattenskadade markers afdikning samt den odlade jordens fullständigare grunddikning.

Vid förra Riksdagen intog frågan om landets, och specielt jordbrukets, ekonomiska betryck en framstående plats, med anledning hvaraf Riksdagen pröfvade skäligen nedsätta ett särskildt Utskott rörande jordbrukets finansiella angelägenheter. Förhållandena hafva ej under tiden förändrats till det bättre. En svår och vidtöfattande missväxt tvingar en sjundedel af landets befolkning att anlita Statens så väl som den enskildes välgörenhet, och äfven i Rikets jemnförelsevis lyckli-